

melle strukturer, som ville gøre, at vi fik de her ting på plads.

Vi har arbejdet med de her problemer og arbejdet med en lidt anden model end den, SF foreslår, men vi deltager gerne i en fuldstændig fordomsfri drøftelse af den. Vi har arbejdet med et forslag om, at alle EU-forslag bliver sat på Folketingets dagsorden, som var det et forslag fra regeringen; altså når Kommissionen kommer med et forslag, ryger det på dagsordenen som et forslag fra regeringen.

På den måde tager folketingsgrupperne forslaget op til behandling med fagordføreren, som redegør for det for folketingsgruppen; nøjagtig som man gør med alle mulige andre forslag. Derefter har vi her i Folketingssalen en første behandling af forslaget, fuldstændig som vi kender det, når regeringen har fremsat et forslag, hvor det er fagordførerne, der debatterer de principielle spørgsmål i forslaget.

Derefter går forslaget til det fagudvalg, der er relevant. Her diskuteres det, som vi kender det. Fagudvalget beslutter, om der skal være en slags anden behandling af forslaget i salen i det forløb, der så kommer, eller om man ønsker at afslutte behandlingen i fagudvalget ved, at det sendes videre til Europaudvalget, som så i den afsluttende fase giver mandatet.

I den model har vi tænkt, at Europaudvalget stadig væk har en rolle at spille, fordi Europaudvalget har mulighed for helt op til deadline måske at vurdere forslaget ud fra nogle rent principielle spørgsmål, nogle tværgående spørgsmål i EU-politikken, som partierne måtte ønske at udøve, i stedet for alene at se det i forhold til det konkrete forslag. Det er sådan et hensyn, som vi synes man godt kunne vælge fortsat at tage. Diskussionen er fuldstændig åben. Men det skulle altså afsluttes i Europaudvalget.

Den forskel, der så burde være i Europaudvalgets behandling i forhold til i dag, er efter vores opfattelse, at i og med at det er et lovgivende organ, som træder i stedet for Folketingssalen, bør det selvfølgelig i udgangspunktet altid foregå i åbenhed med muligheden for, at en minister kan anmode om, at der sker behandling på et lukket møde af hensyn til den danske forhandlingsposition.

Det, at udgangspunktet er lukkethed og kun undtagelsen åbenhed, er at vende tingene fuldstændig på hovedet. Derfor føler vi i takt med, at man kan sige, at EU i stigende grad på den måde direkte lovgiver over for borgerne i form af, at de direktiver, der bliver vedtaget, bliver til

love i landet efter en periode, uanset hvad Folketinget gør, at det er nødvendigt, at vi i udgangspunktet har en åben behandling af de her forslag.

Med den erfaring, jeg selv har fra Europaudvalgets arbejde, mener jeg heller ikke, at det ville give anledning til det store spektakel. De fleste sager er jo kendte gennem pressen ganske kort tid efter Europaudvalgets møder, endda somme tider før. Det er jo kun, når der virkelig har været meget alvorlige ting på dagsordenen, hvor en minister på et lukket møde beder om, at her vil han gerne have, at lukketheden respekteres, at vi så gør det. Rimelig fornemt har alle så respekteret det ønske fra en minister i de få sager, der har været. Her skal man selvfølgelig stadig væk have mulighed for at køre efter den procedure. Det skal bare ikke være udgangspunktet.

Kl. 21.10

Det er vores tanker om en formel reform, som gør, at vi får tacklet EU-politikken på en anderledes måde end i dag. Men som nævnt er vi i det arbejde, der forestår, fuldstændig villig til også til at inddrage det fornuftige forslag, som SF har sat til debat her i dag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det første, der falder mig ind, når jeg ser SF's forslag, er, at hvis svaret er nedlæggelse af Folketingets Europaudvalg, er spørgsmålet forkert stillet. Jeg synes ikke, at man skal nedlægge Europaudvalget, men jeg synes i øvrigt, at der er utrolig mange vigtige og rigtige betragtninger i SF's forslag, for der er jo masser af problemer i det danske Folketings behandling af EU-sager.

Der er lukketheden i Europaudvalget, som den forrige ordfører også nævnte, som også er et stort problem for mig personligt. Jeg har ønske om at lukke meget mere op for Europaudvalget, end en del af mine partifæller har. Det vil jeg gerne sige åbent. Min personlige holdning er, at man sagtens kunne lukke mere op for Europaudvalget, end man gør.

Der er en meget stor stofmængde, som også er nævnt af SF i bemærkningerne til forslaget, en stofmængde, som ingen almindelige mennesker kan gabe over. Man er nødt til at søge ekspertbistand eller søge faglig bistand hos nogle af de andre ordførere på områderne. Fagudvalgene er ikke alt for tilbøjelige til at tage disse emner op, fordi de ikke har så frygtelig meget med dem at gøre, og derfor skubber de dem ud.

I Folketingssalen bruger vi for lidt tid på at diskutere EU-politik. Når vi endelig gør det, sid-